

RIV. 8890. मूर्च्छते तपणं वेला दिवसं च MBH. 3, 16753. रात्रिम् दिवसम्, मूर्च्छतेम्, तपणम् R. 6, 92, 35. तपणा लवा मूर्च्छतीश्च दिवा रात्रिश्च HARIV. 14079. पुण्ये तीर्थे मूर्च्छते वा नक्षत्रे वा गुणान्विते M. 2, 30. प्रुभे मूर्च्छते सं-
प्राप्ते VARĀH. BRH. S. 48, 45. MBH. 1, 6443. 5, 125. Ueber die 30 Namen der
Muhūrta s. TBR. 3, 10, 1, 9, 7. Z. d. d. m. G. 9, 139. fg. रौद्र Garga bei
WEBER, GJOT. 27. MBH. 1, 6028. 3, 14268. ब्राह्म M. 4, 92. JĀG. 1, 115. RAGH.
3, 36. MĀRK. P. 34, 17. Verz. d. B. H. No. 1193. मैत्र R. GORR. 2, 97, 27. KU-
MĀRAS. 7, 6. विन्द R. 3, 73, 16. विजयाभिध Verz. d. B. H. No. 1194. sechs-
zehn mit Namen aufgeführt No. 912. alle dreissig Verz. d. Oxf. H. 332, a.
Personif.: मूर्च्छतां पेषिकाः KAUSH. UP. 1, 3. 4. als Kinder der Muhūrta
HARIV. 148. 12480. VP. 120. — 2) f. स्त्री N. pr. einer Tochter Dakṣha's,
Gattin Dharma's (Manu's) und Mutter der Muhūrta (Mauhūrtika)
HARIV. 146. 148 (मूर्च्छतायाः st. मूर्च्छतास्तु die neuere Ausg.). 12430. 12480.
VP. 119. fg. BHĀG. P. 6, 6, 4. 9. — Die Bed. Astrolog für das m. bei WIL-
SON beruht auf einem Druckfehler TRIK. 2, 8, 25. Vgl. इर्मुच्छते, प्रतिमु-
च्छतेम्, मौच्छते, मौच्छतिक.

मूर्च्छतेक (von मूर्च्छते) 1) Augenblick: तिष्ठ तावन्मूर्च्छतेकम् MBH. 1, 5290.
6, 3359. 7, 8388. MĀRK. P. 13, 48. — 2) Stunde: ब्राह्म्य PAÑĀK. 3, 14, 3.
मूर्च्छतेकल्पद्रुम (मु० + क०) m. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H.
336, a, No. 790.

मूर्च्छतेगणपति (मु० + ग०) m. desgl. MACK. Coll. I, 126.

मूर्च्छतेचिन्तामणि (मु० + चि०) m. desgl. Verz. d. B. H. No. 877. Verz.
d. Oxf. H. 333, b, No. 788. 336, a, No. 790.

मूर्च्छतेन (मूर्च्छता mit Kürzung des Auslaats + 1. ङि) m. pl. Kinder der
Muhūrta HARIV. 148. 12480. — Vgl. मौच्छतिक.

मूर्च्छतेतत्र (मु० + त०) n. Titel eines Buches Ind. St. 2, 233. ङीका
Verz. d. Oxf. H. 336, a, No. 790.

मूर्च्छतेदीपक (मु० + दी०) m. desgl. Verz. d. Oxf. H. 336, a, No. 790.

मूर्च्छतेदीपिका (मु० + दी०) f. desgl. ebend. 279, a, 17.

मूर्च्छतेमार्तण्ड (मु० + मा०) m. desgl. ebend. 333, a, No. 787. 336, a, No.
790. Verz. d. B. H. No. 879. MACK. Coll. I, 126.

मूर्च्छतेवज्रभा (मु० + व०) f. Titel eines Commentars zum eben ge-
nannten Werke Verz. d. B. H. No. 879.

मूर्च्छतेस्तोम (मु० + स्तोम) m. pl. N. eines Ekāha ÇĀÑKH. ÇR. 14, 30, 7.

मुर्च्छर m. = मुक्छिर Dummkopf UGÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 62.

1. मू, मैवते binden DHĀTUP. 22, 71. caus. aor. ममीमवत्, desid. vom
caus. मिमावयिषति P. 7, 4, 80, Sch. — Vgl. मव्, मव्य्, मूत्.

2. मू (von मव् wohl nom. ag. P. 6, 4, 20, Sch. VOP. 26, 75. f. das Bin-
den ÇKDR. nach SIDDH. K.

मूक (von 1. मू; मूक UGÉVAL. zu UNĀDIS. 3, 41) 1) adj. f. स्त्री a) stumm AK.
3, 1 13. H. 349. an. 2, 14. MED. k. 30. HALĀJ. 2, 454. VS. 30, 19. ÇAT. BR.
1, 4, 2, 15. 11, 5, 4, 13. KAUSH. UP. 3, 3. M. 7, 149. 9, 201. 11, 52. MBH. 2, 259.
R. GORR. 2, 48, 13. SUÇR. 1, 89, 11. 319, 14. KĀM. NĪTIS. 12, 42. SPR. 2237.
परगुणे 3447. VARĀH. BRH. 20, 4. DAÇAR. 2, 42. KATHĀS. 7, 66. MĀRK. P.
71, 21. 72, 22. Verz. d. B. H. 289, 2. विषाद् Gīt. 7, 12. षप्र Verz. d.
Oxf. H. 334, b, 12. मूकापण्ड (कानन) KUMĀRAS. 3, 42. मूक्याः VARĀH. BRH.
S. 24, 21. निशि स्तिमितमूकायाम् HARIV. 4130. 13230. मूकवत् Spr. 533.
MBH. 3, 1389. Vgl. मौक्य. — b) in einem kläglichen Zustande sich be-

findend (दीन) H. an. UGÉVAL. — 2) m. a) Fisch TRIK. 1, 2, 15. H. Ç. 193.
— b) N. pr. α) eines Dānava H. an. MED. (lies दैत्य st. दैन्य). MBH. 3,
1557. VP. 147, N. 1. — β) eines Schlangendāmons MBH. 1, 2150. —
Vgl. घनेड० (blind HALĀJ. 2, 454), मृष्य०, एड०, कछ० taubstumm (HA-
LĀJ.), मौक, मौक्य.

मूकता (von मूक) f. Stummheit SUÇR. 1, 330, 16. 2, 232, 2. MĀRK. P. 72,
24. MAHĀN. 303. GAUDAP. zu SĀMĀKHAJ. 49. मुखयोर्मञ्जीरयोः SĀH. D. 47, 4.

मूकत्व (wie eben) n. dass. TATTVA. 33. ÇĀÑG. SĀH. 1, 7, 70. MĀRK. P.
72, 22. ततो ऽहं कर्षमायना पुनर्मूकत्वमागता R. 6, 98, 16. MAHĀN. 304.
ध्यान० MBH. 7, 1457. 11, 5. क्वचिच्छीकरमूकत्वं कुर्वद्भिर्गणे धनैः (मु-
क्ताभं कुरुते गगनं धनैः die neuere Ausg.) HARIV. 3803.

मूकलराय m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. B. H. 368, 25.

मूकाम्बिका (मूक + म्बि०) f. vielleicht eine Form der Durgā: मूका-
म्बिकायाः सदनम् N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 237, a, 23.

मूकमैत्र (von मूक) m. Stummheit gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123.

मूककार (मूक + 1. कर्) stumm —, verstummen machen: षकृत्विभू-
षणा SĀH. D. 47, 7.

मूचीप m. pl. N. eines barbarischen Volksstammes ÇĀÑKH. ÇR. 15, 26, 6.
— Vgl. मूचित्व.

मूञ्जवत् m. 1) N. pr. eines Berges VS. 3, 61. NIR. 9, 8. Vgl. मुञ्जवत्.
— 2) pl. N. pr. eines Volksstammes AV. 5, 22, 5. 7. 8. 14. ÇAT. BR. 2, 6,
2, 17. — Vgl. मौञ्जवत्.

मूञ्जदेव m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 298, 8.

मूढ und मूढगर्भ s. u. 1. मुक्.

मूढचेतन (मूढ + चे०) adj. thöricht, einfältig, dumm Spr. 3441 (Conj.).

मूढचेतस् (मूढ + चे०) adj. dass. MBH. 1, 1157. 5, 1003. 1005. 6006. Spr.
3366. 3468. 3633.

मूढता (von मूढ) f. 1) das Verwirrtsein, Mangel an klarem Bewusst-
sein MĀRK. P. 23, 14. 18. Mangel an richtiger Einsicht, Einfalt, Dumm-
heit Spr. 1105. PAÑĀK. 76, 2. 123, 13. HIT. 136, 10, v. 1. — 2) das Ver-
irrtsein, Ausartung: मारुत० VĀGBH. 1, 8, 30. ग्रन्थि० das Irren, Hin-
undherziehen eines Knotens SUÇR. 1, 121, 7.

मूढत्व (wie eben) n. 1) das Verwirrtsein, Mangel an klarem Bewusst-
sein KĀM. NĪTIS. 13, 90. Einfalt, Dummheit MAITRĀJUP. 3, 5. KATHĀS. 24.
160. 61, 247. PAÑĀK. 228, 3. — 2) das Verwirren Schol. zu KAP. 3, 1.

मूढधान्य SUÇR. 2, 510, 6 vielleicht fehlerhaft für मुण्ड०.

मूढधी (मूढ + 2. धी) adj. thöricht, einfältig, dumm Spr. 1394. 4481.
KATHĀS. 63, 132. 202. 72, 244. KIR. 1, 30.

मूढप्रभु (मूढ + प्रभु) m. ein grosser Dummkopf KATHĀS. 61, 288. —
Vgl. मूढश्वर.

मूढबुद्धि (मूढ + बु०) adj. thöricht, einfältig, dumm Spr. 3693. KATHĀS.
39, 181. 40, 63.

मूढमति (मूढ + म०) adj. dass. KATHĀS. 61, 14.

मूढरथ (मूढ + रथ) m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen
SĀH. K. 186, a, 7.

मूढात्मन् (मूढ + आ०) adj. bewusstlos SUÇR. 1, 115, 12.

मूढश्वर (मूढ + ई०) m. ein grosser Dummkopf (vgl. मूढप्रभु): N. pr.
eines Asketen Verz. d. Oxf. H. 139, a, 19.